

“Inkrimpen van het bedrijf geeft rust”

Henry en Tijmen Fierkens

In 2014, tijdens een reis met zijn vader door Noord-Amerika, hakte Tijmen Fierkens (33) de knoop door. Hij besloot als eenpitter verder te gaan, wat voor Henry (63) het sein was om Fierkens Loonbedrijf en Grondverzet in te krimpen. “Een weloverwogen beslissing, waar we allebei gelukkig mee zijn.”

“Deze wand is nieuw”, wijst Henry Fierkens, als hij vanuit de ruime kantine via de kleedruimte naar de bedrijfshal loopt. Achter de muur heeft de buurman - een houthandel - de vrijgekomen ruimte in gebruik genomen. Het overgebleven deel van de loods bestaat uit een werkplaats, een machineberging en een inpandige wasplaats, die in verhouding nu flink wat ruimte inneemt. Er staan een dieplader met een midikraan, het nodige kleinmaterieel en een keur aan hulpstukken.

LES 1 “Ontdek wie je bent”

Henry: “Mijn vrouw en ik hebben onze twee zoons nooit behandeld als opvolgers. Ze kregen de kans om te studeren en te ontdekken wie ze zijn. Zelf heb ik eerst in het leger gezeten voordat ik thuis in het bedrijf kwam. Dat was een belangrijke periode voor mij, want je rolt erin, in het loonwerk. Dat is ook niet erg, want ik doe het tot op de dag van vandaag met heel veel plezier, maar ik wist toen pas zeker dat ik het ook echt zelf wilde. Het werd een bewuste keuze.”

Tijmen: “Als kind van een loonwerker groei je op met het bedrijf. Het is jouw wereld. Daar komt je karakter bij. Past het bij je, dan ligt opvolging voor de hand. Bij mijn broer was het meteen duidelijk dat hij geen interesse had in het bedrijf. Voor hem was de keuze wat dat betreft gemakkelijk. Voor mij was dat anders. Al op de basisschool riep ik bij elke spreekbeurt dat ik loonwerker wilde worden en tijdens mijn middelbare-schoolperiode deed ik niets liever dan meehelpen met de maïsoogst. Daarna komt echter de vraag: wil ik ook op dezelfde manier verder? Ik heb geluk gehad met mijn ouders. Mijn moeder bracht me naar vriendjes om te spelen, om mijn wereld groter te maken dan de kantine. Er is meer in het leven dan het bedrijf. Uiteindelijk viel mijn keuze op een beroepsopleiding land- en watermanagement. Een mooie studie, maar het loonwerkersbloed bleef kriebelen.”

LES 2 “Neem er de tijd voor”

Tijmen: “Mijn vader heeft altijd gezegd: als je wilt, kun je in het bedrijf stappen. Na mijn studie ben ik eerst gaan reizen. Ik heb veel landen gezien, meerdere buitenlandse loonbedrijven van dichtbij mogen meemaken en met veel mensen gesproken. Ik wist nog niet precies wat ik wilde. Bij terugkomst in Nederland heb ik bewust in het westen van het land werk gezocht, in de wegenbouw. Ik wilde niet in de regio aan het werk, omdat ik hier toch ‘de zoon van’ ben. Van buitenaf waren er namelijk wel bepaalde verwachtingen: er stond immers een prachtig bedrijf klaar om over te nemen. Bovendien was ik in de maatschap gegaan. Dat werd ons aangeraden door de boekhouder. Hij zei terecht: ‘Stap in het bedrijf, want stel je voor dat er iets met je ouders gebeurt. Dat je fiscaal in het bedrijf zit, staat los van de keuze of je het bedrijf voortzet. Maar als je verder wilt, moet dat wel geregeld zijn.’ Hij had gelijk. Ook aan de informatiedagen van CUMELA heb ik veel gehad. Je bent niet de enige die worstelt met vragen. Het helpt om te praten met collega’s. Je leert van hun ervaringen. Uiteindelijk moet je het echter zelf doen. Het is als het passen van een broek: uiteindelijk weet je alleen zelf of hij lekker zit. Lange tijd liep ik met een dubbel gevoel rond. Als ik hier op het bedrijf kwam, was ik trots. Mijn vader was vaak de eerste met nieuwe technieken, er stond een modern bedrijf met een goede naam en de zaken gingen goed. De trots in mij zei: ik moet hiermee door. Je kiest dan echter ook voor de verantwoordelijkheid voor het personeel en voor een schaalgrootte die minder goed bij mij past.”

“Vroeger dacht ik dat op alle gieken de naam Fierkens moest staan”

Wie zijn Henry en Tijmen Fierkens?

Henry Fierkens nam aanvankelijk samen met zijn broer Jos het ouderlijk loon- en akkerbouwbedrijf over. In het jaar 2000 bouwden ze een nieuw pand op het industrieterrein van Didam en verlegden ze het accent naar het grondverzet. In 2010 kocht Henry zijn broer uit. Hij zette het bedrijf voort in maatschap met zijn vrouw en met veertien vaste medewerkers. Tijmen stapte enkele jaren later in de maatschap. In 2014 besloten ze tot afbouw van het bedrijf. Tijmen verhuurt zichzelf nu als uitvoerder infra aan andere bedrijven. Henry runt met drie vaste medewerkers het bedrijf en zit zelf ook volop in het uitvoerende werk.

LES 3 "Neem letterlijk afstand"

Tijmen: "Thuis heb je altijd te maken met de waan van de dag: wat doet het weer? Loopt alles wel goed? Je hebt niet snel rust. In 2014 waren pa en ik drie weken op reis naar Noord-Amerika. De werktelefoon bleef thuis. Toen hadden we pas echt rust. We hebben een mooie tijd gehad samen en goede gesprekken gevoerd. Op de bedrijven die we bezochten, discussieerden we uitvoerig over wat ons wel en niet aansprak. We spraken onze afschuw uit over een bedrijf waar het voelbaar alleen maar om de zaken ging en de balans tussen werk en privé volledig zoek was. Dat waren goede gesprekken. Tijdens die reis viel alles op zijn plek en heb ik definitief besloten om het bedrijf niet over te nemen."

Henry: "De beslissing kwam niet als een verrassing. Tijmen heeft er goed over nagedacht en we zijn altijd open naar elkaar geweest. Wat in die tijd op de achtergrond speelde, waren de ziekte van mijn vrouw en de stress die het bedrijf ook opleverde. We hadden een periode achter de rug waarin ik mijn broer heb uitgekocht. Dat was ingrijpend, zowel privé als zakelijk. Het zijn de minder leuke kanten van een familiebedrijf. Toch hebben die spanningen niet de doorslag gegeven. Uiteindelijk weet Tijmen heel goed wat hij wil. En ik wist zelf ook al hoe ik verder wilde: het bedrijf afbouwen naar een kleinere omvang en zelf weer gaan meewerken. Ik had geen enkele moeite met die beslissing. Het was eerder een opluchting. Het gaf rust."

LES 4 "Doe waar je gelukkig van wordt"

Tijmen: "Vroeger dacht ik dat op alle gieken de naam Fierkens moest staan. Maar waarom eigenlijk, als je daar uiteindelijk niet gelukkig van wordt? Ik wil niet de stress van het verantwoordelijk zijn voor het personeel en het soms gedwongen zijn om naar de pijpen van klanten te dansen om de mensen maar aan het werk te houden. Ik ben liever de

loonwerker in de oude zin van het woord: met je knapzak op de rug trekkend van opdrachtgever naar opdrachtgever. Dat is wat ik nu doe. Ik verhuur mezelf als uitvoerder bij infraprojecten en kan mijn opdrachtgevers daarbij volledig ontzorgen. Ook als er een machinist uitvalt, kan ik zo bijspringen als het moet. Sterker nog: dat doe ik graag. Ik noem het 'loonwerker 2.0'. Thuis help ik alleen nog als het een keer zo uitkomt. Pa en ik werken niet veel samen, maar ons gezin is hecht en we zien elkaar veel. Weet je: een paar jaar geleden kwam ik hier met stress: loopt alles goed? Moet ik nog wat doen? Is de planning op orde? Als ik nu op hier op de zaak kom, ben ik blij. En het belangrijkste is: pa is ontspannen en ma ook."

LES 5 "Wees transparant naar de omgeving"

Henry: "Het is allemaal gelopen zoals ik had gehoopt. Daar kun je zelf veel aan doen, door veel te praten en open te zijn naar je omgeving: je gezin, je werknemers en je klanten. Zeg wat je op je hart hebt. Na terugkomst uit Noord-Amerika heb ik onze medewerkers ingelicht over mijn beslissing om het bedrijf te gaan inkrimpen. Natuurlijk moesten ze aan dat idee wennen. Niet iedereen begreep het direct, maar uiteindelijk is de afbouw op een natuurlijke manier gegaan. In vier jaar tijd zijn we van veertien naar drie vaste medewerkers gegaan. Sommige jongens zijn inclusief machines en zelfs de bedrijfsbus naar een collega overgegaan, allemaal in goed overleg. Niemand hóefde namelijk weg. De jongens mochten er niet de dupe van worden. Ik heb nog altijd goed contact met de oud-medewerkers, want die kom je natuurlijk overal tegen, zowel privé als zakelijk. Ze snappen wat we doen en blijven de naam van het bedrijf goed uitdragen. Dat is heel fijn. Ook de meeste klanten pakten het goed op. In het begin hoorde je nog wel de geluiden van: 'Fierkens stopt ermee'. En nu nog krijg ik wel eens de vraag: 'Hé, doe je dit of dat nog?' Uiteindelijk valt alles echter op zijn plek."

Henry Fierkens (links) denkt dat veel problemen zich oplossen als je er maar open over bent en veel over praat. Dat geeft begrip en duidelijkheid.

Tijmen (l) ziet zichzelf als een loonwerker 2.0. Hij verhuurt zijn expertise aan bedrijven, maar kan ook de machine bedienen.

LES 6 "Groeien moet niet"

Tijmen: "Het lijkt soms wel alsof in onze sector het succes wordt afgemeten aan groei. Alles is op groei gebaseerd. Je ziet het nu ook weer: de economie trekt aan en gelijk worden er weer nieuwe kranen aangeschaft. In no time staan er achter op alle busjes weer advertenties met wervende teksten voor personeel. Natuurlijk is dat mooi en biedt dat kansen, maar er komen ook weer andere tijden. Het is goed om met beide benen op de grond te blijven staan en zelf te bepalen of groei wel de juiste weg voor je is. Voor mij in elk geval niet."

Henry: "Ik ben gelukkig met mijn gezin en het werk dat ik nu doe. Het geeft een positieve boost. Ik mag nog altijd graag op

"Afbouwen was een opluchting.

Het gaf rust"

de kraan zitten. We doen veel saneringswerk, bijvoorbeeld langs spoortrajecten. Alle medewerkers hebben daarvoor de benodigde papieren en ik heb ze zelf ook weer gehaald. Ook schaf ik nog steeds nieuwe machines aan, want ik wil de zaken gewoon goed op orde hebben. Natuurlijk deed het best wel eens pijn om van mooie machinecombinaties afscheid te nemen. Dat is loonwerkers eigen. Ook op mijn huidige bedrijf kan ik echter heel trots zijn. Het is goed zo."

TEKST & FOTO'S: **Egbert Jonkheer**

Door kleiner te worden kon Henry ook zelf meer gewoon op de machine aan het werk.

